

Fővárosi Törvényszék
...P..../2013/10.

A Fővárosi Törvényszék

Kosik Ügyvédi Iroda (**ügyvéd címe.** -
ügyintéző: dr. Kosik Barbara ügyvéd) által képviselt
felperes neve (felperes címe.) **felperesnek**

Madej Ügyvédi Iroda (**ügyvéd címe** -
ügyintéző: dr. Madej Ferenc ügyvéd) által képviselt
alperes neve (**alperes címe.**) **alperes ellen**

kártérítés iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét e l u t a s í t j a .

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 127.000 (Százhuszonhétezer) forint perköltséget.

A bíróság megállapítja, hogy 900.000 (Kilencszázezer) forint kereseti illetéket és 123.444 (Százhuszonháromezer-négyszáznegyvennégy) forint szakértői költséget az állam visel.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet jelen bíróságnál kell benyújtani 3 példányban, a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

Az ítéltábla előtti eljárásban az ítélet elleni fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselet kötelező.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul. A fellebbező fél a fellebbezésében tárgyalás megtartását kérheti.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik.

I n d o k o l á s

A jogerősen elítélt felperes **intézet neve** Intézetből történő átszállítását követően 2007. szeptember 9. napjától az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben - egészségi állapota miatt - annak fizioterápiás körletében dohányzó, majd 2008. augusztus 22. napjától nem dohányzó zárkában töltötte szabadságvesztés büntetését.

Az **intézet neve** Intézet 2007. augusztus 6-án kelt feljegyzése szerint a felperes nem dohányzik, és nemdohányzó zárkában kérte elhelyezését. Ezt követően a felperes 2007. augusztus 22. napján kérelmet terjesztett elő dohányzási szokásainak megváltozásáról, és kérte dohányzó zárkában történő elhelyezését. Később 2008. augusztus 22-én nyilatkozott a felperes arról, hogy ismételten nem dohányzó zárkában kéri az elhelyezését.

A felperes módosított keresetében 1.000.000 forint nemvagyoni kártérítés és annak 2007. szeptember 9. napjától a Ptk. 301. §-a szerinti késedelmi kamatai megfizetésére, valamint perköltség viselésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy az alperesi intézetben kérésével ellentétben 2007. szeptember 9. és 2008. május 20. napja között nemdohányzó létere dohányzó zárkában, dohányzó elítéltek között helyezték el. Sérelmezte azt is, hogy a nemdohányzó betegszobában való tartózkodása idején is dohányzó elítéltekkel együtt volt elhelyezve. Tagadta, hogy 2007. augusztus 22-én kérelmezte volna, hogy dohányzó zárkában kéri elhelyezését, és állította, hogy a nyilatkozaton szereplő aláírás nem tőle származik. Egészségileg a dohányzó zárkában való elhelyezés a felperest megrendítette, a mai napig fullad és köhög, a dohányos személyek között töltött hosszabb idejű tartózkodása egészségromlást okozott tüdejében. Azóta képtelen dohányzó személyek között maradni, illetve ilyen személyek között való tartózkodása esetén felsőtestén bőrelváltozások keletkeznek. Megromlott egészségi állapota miatt kénytelen rendszeres orvosi vizsgálatokra járni és gyógyszereket szedni.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Kifejtette, hogy a felperes dohányzó zárkában történő elhelyezése a 2007. augusztus 22-én kelt, saját kezűleg írt és aláírt kérelme alapján történt. A perbeli időszakban a dohányzó zárkában történt elhelyezésével kapcsolatban a felperes írásbeli panasszal nem élt. Erre figyelemmel jogellenes magatartás hiányában a kereset jogalapját vitatta. Előadta, hogy az alperesi intézet dohányzó betegszobával egyebekben sem rendelkezik, és a betegszoba körletrészén kijelölt dohányzóhely sem található.

A felperes keresete n e m a l a p o s.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § (1) bekezdése kimondja, hogy a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 75. § (3) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat nem sérti az a magatartás, amelyhez a jogosult hozzájárult, feltéve, hogy a hozzájárulás megadása társadalmi érdeket nem sért vagy veszélyeztet.

A Ptk. 84.§ (1) bekezdés e) pontja alapján akit személyhez fűződő jogában megsértenek, kártérítést

követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése alapján államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

A perbeli időszakban még hatályban volt nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának szabályairól szóló 17/1999. (XI. 18.) IM rendelet 4. §-a szerint a büntetés-végrehajtási intézetben - a fogva tartottak összetételére figyelemmel - dohányzó, illetve dohányfüst-mentes zárkát (lakóhelyiséget) kell kijelölni. A házirend szerint a fogvatartottaknak befogadásukkor írásban kell nyilatkozniuk arról, hogy dohányzó vagy dohányfüst-mentes zárkában kérik-e elhelyezésüket. A dohányzási szokások megváltozását szintén írásban kell bejelenteni.

A perben a felek között nem volt vitás az, hogy a kereset tárgyává tett időszakban, 2007. szeptember 9. és 2008. május 20. napja között a felperes elhelyezése dohányzó zárkában történt. Az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felperes dohányzó zárkában történő elhelyezése hozzájárulásával történt (BDT 2010. évi 2228. szám). Az alperes bizonyítási kötelezettségének eleget téve becsatolta a felperes személyi iratanyagát, amely több felperesi nyilatkozatot is tartalmazott dohányzási szokásairól. Ezek a következők voltak:

- a felperes 2007-ben kelt, pontosabb dátummal el nem látott fogvatartotti nyilatkozata, amelyben nem dohányzó zárkában kérte elhelyezését,
- **intézet neve** Intézet 2007. augusztus 6-ai feljegyzése, amely szerint a felperes nem dohányzik és nemdohányzó elhelyezését kérte,
- a felperes 2007. augusztus 22-én kelt előterjesztése azzal a nyilatkozattal, hogy kérte dohányzó zárkában való elhelyezését,
- a felperes 2008. augusztus 22-én és 2008. október 13-án kelt nyilatkozatai, melyek szerint ismételten nem dohányzó zárkában kérte az elhelyezését.

Ezek közül a perbeli időszakra a felperes 2007. augusztus 22-én kelt nyilatkozata vonatkozik, a korábbi és későbbi időszakból származó nyilatkozatok a felperes hivatkozásával ellentétben jelen perben nem voltak relevánsak. A felperes vitatta, hogy ezt a kérelmet ő írta volna, és kérte annak írásszakértői vizsgálatát.

A bíróság által kirendelt **2-es intézet neve** Intézet a 2012. október 10. napján kelt írásszakértői véleménye megállapította, hogy a vizsgált iratokon található kérdéses aláírásokat ugyanaz a személy, nagy valószínűséggel felperes neve írta, és a vizsgált „Kérelem előterjesztése” megnevezésű irat kitöltését képező kéz- és számjegyzírások egy csoportját (többek között a „Kérelem” rovatban és a „kérelmező” rovat felett található kéz- és számjegyzírását) nagy valószínűséggel felperes neve írta. Bár a szakértő a vizsgálatra bocsátott iratok másolati jellegére tekintettel csak valószínűsítő véleményalkotást fogalmazott meg, a bíróság a beterjesztett szakértői véleményt aggálytalannak tartotta. Egyrészt azért, mert a megvizsgált iratok túlnyomó többségét (21 darabból 15 darabot) az alperes eredetben bocsátotta az írásszakértő rendelkezésére, így a felperes

összehasonlító kéz- és aláírás mintáinak azonosító sajtolásai feltárhatók voltak. Másrészt pedig azért, mert az iratok másolati jellege csak bizonyos részvizsgálatok (pl. kéznyomás, technikai hamisítás) elvégzését nem tette lehetővé, azonban ezen részvizsgálatok nélkül is a szakértő nagy valószínűség mellett tudta megfogalmazni szakvéleményét.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes a perben kellően bizonyította a felperes hozzájárulását a dohányzó zárkában történő elhelyezéséhez, így megállapítható volt, hogy az elhelyezés kifejezetten a felperes kérelmére és beleegyezésével történt, erre figyelemmel az alperes terhén jogellenes magatartás nem volt megállapítható.

A felperes nem állította és nem is bizonyította, hogy a perbeli időszakban írásbeli panasszal élt volna elhelyezése miatt vagy írásban kérte volna áthelyezését másik lakóhelyiségbe. A 2008. augusztus 22-én és 2008. október 13-án kelt nyilatkozatai időpontjában pedig már nemdohányzó zárkában volt, melyet a perben maga is elismert.

A betegszobákban történő dohányzással kapcsolatban azt a perben a felperes sem vitatta, hogy a betegszobák a jogszabály rendelkezései szerint dohányfüst-mentes zárkák, azokban a dohányzás tilos. Amennyiben a felperes zárvatársai e tilalmat megszegték, akkor vétettek az intézet rendje ellen. A felperes jogosult volt ezt írásban jelezni, ilyen panasz benyújtását azonban a perben nem bizonyította.

Mindezekre tekintettel a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján a bíróság kötelezte a pereszt a felperest az alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére. Ennek összegét a bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése figyelembe vételével mérlegeléssel állapította meg 100.000 forint + 27% ÁFA összegben, melynek során figyelembe vette a jelentősen leszállított kereseti követelést és a kifejtett ügyvédi tevékenységet.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt kereseti illetéket és szakértői költséget a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

A jogorvoslati jogról való tájékoztatás a Pp.220. § (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2014. április 9.

**. Németh Andrea s.k.
bíró**

A kiadmány hitelül: